

blive antydet af den tredie Landssthingsmand for tredie Kreds (Tobiasen). Jeg er fuldkomment enig med ham i, at vi strengt skulle holde over vor Nationalitet, og at vi skulle knytte Meddelelsen af de politiske Rettigheder væsentligt til den givne Nationalitet; men jeg troer virkelig ikke, at der er nogen Fare for vor Nationalitet ved Indfødsrets Meddelelse til den Art af Fremmede, som der her er Tale om. Just naar den ærede Taler fremhævede, at det fortrinsviis var Commandeerfergeanter, Overspillemand osv., viste han derved, at det ikke var bethdelige politiske Personer, og at de ikke vilde komme til at spille nogen stor politisk Rolle i vort Land. De Fremmede, der have skadet Danmark ved at virke i vort offentlige Liv, ere overhovedet ikke dem, hvem vi have givet Indfødsret, men det er dem, der ifølge de da bestaaende Forhold vare søgte med dansk Indfødsret. Jeg troer saaledes ikke, at der her er nogen politisk Fare tilstede. Men iøvrigt havde den ærede Taler ganske Ret i, at det her som overalt er ønskeligt, at man kan komme bort fra de personlige Spørgsmaal og fra reent individuelle Skjøn over enkelte Tilfælde hen til visse almindelige Regler. Dette troer jeg er ganske rigtigt, og jeg troer, at Regjeringen maa samstemme i, at det vilde være ønskeligt, om der kunde uddanne sig en Praxis, som baade Regjeringen og Lovgivningsmagten vare enige om, med Hensyn til de Fordringer, der skulle stilles for at meddele Indfødsret. Der laa jo ganske vist ogsaa i, hvad den ærede Minister udtalte, en Aerkjendelse af, at der var saadanne visse almindelige Fordringer, man burde opstille. Han paaberaabte sig jo selv for Enkelte, for hvem Indfødsret er forlangt, deres lange Ophold i Landet. Vi ere altsaa enige i, at der er visse saadanne Fordringer, der maae stilles, men det, vi savne, — det vide vi Alle — er en vis Bestemthed af disse Fordringer, en vis Reducering af dem til almindelige Kategorier. Det er dette, jeg vilde ønske, at man vilde stræbe hen til at faae opstillet, og siden Spørgsmaalet nu er blevet reist, er der givet god Anledning dertil. Lovgivningsmagten har jo altid pleiet at henvise den Art Sager til et Udvalg, fordi man, forsaavidt der var Spørgs-

maal om de enkelte Indvinders Værdighed til hvad de forlangte, bedre kunde behandle dem i Udvalg; jeg troer derfor ogsaa, at Thinget i nærværende Tilfælde vil nedsætte et Udvalg, som da kunde søge at opstille visse almindelige Betingelser. Jeg skal henvise til et Exempel fra det foreliggende Udkast, hvor der ifølge selve Motiverne kan reises Spørgsmaal, om de fornødne Betingelser ere tilstede, idet jeg gjør opmærksom paa den paafaldende Form, hvori Motiveringen er givet ved Nr. 35 i Modfætning til Motiveringen for alle de Andre. Ved alle de Andre er der omtalt et langt Ophold i Danmark, Giftermaal med danske Fruentimmer, danskfødte Børn og stærk Anbefaling af forskjellige Autoriteter, men med Hensyn til Nr. 35 siges der blot, at han er forlovet med en dansk Pige, og at Kjøbenhavns Overpræsident henstiller ham til at erholde Indfødsret. Det er maastee blot et uheldigt Udtryk, der er brugt; jeg kjender ikke den vedkommende Person; maastee er han fuldkommen værdig til at faae Indfødsret, men den Tvivl, som her maa opstaae, burde søges undgaaet. Der er derfor Grund til, at det eventuelle Udvalg kunde bestæftige sig med Spørgsmaalet om at fastsætte en vis Praxis. Der er allerede antydet to væsentlige Momenter, som derved maatte komme i Betragtning. Naar man gennemlæser Listen over dem, hvem der her foreslaaes meddeelt Indfødsret, vil der iblandt dem findes Nogle, om hvem Enhver vistnok uden Tvivl var tilbøjelig til at troe, at de vare Indfødte, og som aabenbart selv maae være vorede op under den Forestilling, at de vare Indfødte, medens den positive Lovgivning dog ikke erkjender dem som saadanne. Det er dem, der blot ved en tilfældig Fødsel tilhøre Udlandet, men som ved deres Opdragelse tilhøre Danmark. Der er saaledes opført en Mand, som er kommen til Danmark fra Norge, da han var 4 Aar gammel, og som siden har gaaet i en dansk Skole; hans Moder er født Dansk, og han har hele Tiden siden levet her; han maa først gjøres opmærksom paa, at han ikke er indfødt Dansk, førend han kan vide det. Der er et andet Sted i Udkastet opført tre Brødre, hvoraf den ene var 6, og den anden 3 Aar gammel, da de af deres danskfødte Moder bleve bragte til Danmark,